

Sygn. akt: III U 351/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 maja 2014 r. w O.

sprawy z odwołania Z. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania Z. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 10.03.2014r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.03.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił Z. K. prawa do emerytury.

K. Z. wniósł odwołanie od tej decyzji. Odwołujący nie zgadzał się z ustaleniami ZUS dotyczącymi nieuznania jako okresu pracy w warunkach szczególnych okresu od dnia 02.11.1976r. do dnia 31.10.1979r. z tytułu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W.. Ubezpieczony podniósł również, że nie wiedział o konieczności odprowadzania składek w okresie przebywania na rencie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że odwołujący nie spełnia warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, o których mowa w art.184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż pomimo osiągnięcia wymaganego wieku emerytalnego 60 lat oraz braku uczestnictwa w OFE - nie ma zgromadzonego ogólnego stażu pracy w rozmiarze przynajmniej 25 lat, a także nie legitymuje się 15-letnim stażem pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 09.01.2014r. Z. K. złożył w Oddziale ZUS wniosek o emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Po rozpoznaniu tego wniosku ZUS uznał, że Z. K. osiągnął w dniu 08.02.2014r. wymagany wiek emerytalny 60 lat. ZUS stwierdził jednak, że na dzień 01.01.1999r. Z. K. nie legitymuje się 25-letnim stażem pracy, gdyż ZUS uznał mu jedynie okres 21 lat, 1 miesiąc i 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Nadto ZUS stwierdził, że Z. K. nie zgromadził 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Dlatego decyzją z dnia 30.01.2014r. odmówił mu prawa do emerytury.

Dnia 26.02.2014r. Z. K. złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie jego wniosku, dołączając nowe świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Po ponownym rozpatrzeniu wniosku ZUS uznał, że odwołujący udokumentował okres pracy w szczególnych warunkach w rozmiarze 12 lat, 10 miesięcy i 13 dni. Ponieważ nadal Z. K. nie wykazał wymaganego stażu ogólnego oraz stażu pracy w szczególnych warunkach – ZUS zaskarżoną decyzją z dnia 10.03.2014r. odmówił mu przyznania prawa do emerytury.

Z. K. urodził się dnia (...) zatem podstawą ubiegania się przez niego o prawo do emerytury jest **art.184** ustawy **o emeryturach i rentach z Funduszu (...)** w zw. z **§4** rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. **w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze**. Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 01.01.1949r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu 01.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się do rozstrzygnięcia, czy odwołujący zgromadził 25 lat ogólnego stażu pracy na dzień 01.01.1999r. a także czy legitymuje się 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach.

Odwołujący w swoim odwołaniu skoncentrował się na wykazywaniu, że przepracował w warunkach szczególnych 15 lat. Wnosił bowiem o uznanie dodatkowo jego zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W. od dnia 02.11.1976r. do dnia 31.10.1979r.

Jednakże wykazanie przez odwołującego, że pracował przez 15 lat w szczególnych warunkach nie jest wystarczające do przyznania mu prawa do emerytury. Warunkiem, który musi być spełniony kumulatywnie, jest wykazanie, że na dzień 01.01.1999r. zgromadził 25-letni ogólny staż pracy. Jedynie łącznie spełnianie wszystkich warunków wymienionych w art. 184 w/w ustawy stanowi podstawę do nabycia praw do emerytury i z tego też powodu Sąd w pierwszej kolejności analizował, czy odwołujący posiada 25-letni staż pracy na dzień 01.01.1999r.

ZUS uznał, że Z. K. zgromadził 21 lat, 1 miesiąc i 4 dni ogólnego stażu pracy.

Już choćby z oświadczenia złożonego przez odwołującego na rozprawie wynika, że nie zgromadził on wymaganego ogólnego stażu pracy. Jedynym ewentualnym okresem, o który odwołujący mógłby wzbogacić swój ogólny staż pracy, gdyby wykazał, że pracował w gospodarstwie rolnym rodziców przez co najmniej 4 godziny dziennie, byłaby jego praca w tym gospodarstwie po ukończeniu 16-tego roku życia. Z. K. ukończył 16 lat dnia 08.02.1970r. Od dnia 01.06.1971r. podjął zatrudnienie w PGR P.. Wobec powyższego okresem, w którym odwołujący mógł pracować w gospodarstwie rodziców, był okres od dnia 08.02.1970r. do dnia 31.05.1971r. wynoszący 1 rok, 3 miesiące i 21 dni. Po zsumowaniu tego okresu z okresem uznanym przez ZUS – staż ogólny wyniósłby 22 lata, 4 miesiące i 25 dni. Ponadto przerwy pomiędzy kolejnymi zatrudnieniami uznanymi przez ZUS nie są długie i nawet, gdyby odwołujący wykazał, że w owych

przerwach pomiędzy okresami składkowymi pracował w gospodarstwie rolnym rodziców – to nadal nie zgromadziłby 25 lat stażu ogólnego pracy.

ZUS nie zaliczył odwołującemu do ogólnego stażu pracy okresu od dnia 13.07.1993r. do dnia 31.08.1999r., kiedy to ubezpieczony przebywał na rencie inwalidzkiej, a następnie na rencie z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Prawdopodobnie nie zaliczono tego okresu. Z. K. nie spełnia bowiem przesłanek z art.10a ust.1 w/w, który w wyjątkowych sytuacjach przy ustalaniu prawa do emerytury dozwala na doliczenie okresu pobierania renty. Wyjątek ten nie dotyczy jednak odwołującego, albowiem z art.10a ust.1 w/w ustawy wynika jednoznacznie, że musi być to emerytura ustalana na podstawie art. 26b, 27 i 28, czyli w powszechnym wieku emerytalnym, a nie emerytura ustalana w oparciu o art.184 w/w ustawy. Nadto przepis ten dotyczy wyłącznie osób, które po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego odzyskały zdolność do pracy, a z powodu wcześniejszego przebywania na rencie, nie spełniły warunku posiadania wymaganej ilości okresów (składkowych i nieskładkowych) i warunku tego nie mają już szans spełnić. Przepis ten nie znajduje zatem zastosowania do osób, które odzyskały zdolność do pracy przed osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego.

Z. K. nie ma powszechnego wieku emerytalnego, a zdolność do pracy odzyskał w 1999r., gdy miał 45 lat.

Wobec powyższego Z. K. nie wykazał w niniejszym postępowaniu, aby na dzień 01.01.1999r. zgromadził 25 lat ogólnego stażu pracy.

Z uwagi na powyższego, Sąd, kierując się zasadami ekonomiki procesowej, nie prowadził postępowania dowodowego na okoliczność, czy praca Z. K. w (...) Przedsiębiorstwie (...) „B.” w W. była pracą wykonywaną w szczególnych warunkach. Niezależnie bowiem od poczynionych w tym zakresie ustaleń – Z. K. nie spełnił wszystkich przesłanek wymaganych przez art.184 w/w ustawy, gdyż nie wykazał 25 lat ogólnego stażu pracy.

Wobec powyższego Sąd oddalił odwołanie na mocy **art.477¹⁴§1 kpc.**